

DIH-3.707.160.2022.JS

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

UZASADNIENIE

W toku kontroli, zgodnie z zakresem przedmiotowym określonym w zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia kontroli i upoważnieniach do przeprowadzenia kontroli dokonano

oceny m.in. prawidłowości uwidocznienia cen pod kątem przepisów ustawy o informowaniu o cenach, oraz wymogów rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Sprawdzeniu w toku kontroli poddano 100 rodzajów towarów przeznaczonych do sprzedaży, z których wszystkie były towarami pakowanymi, sprzedawanych według pojemności, masy lub liczby sztuk, podlegającymi wymogowi uwidocznienia cen jednostkowych. W wyniku sprawdzenia ujawniono, że na ww. stronie internetowej zawierającej ofertę sprzedaży tych towarów przedsiębiorca nie uwidoczniał ich cen jednostkowych. Powyższe ustalenie odnosiło się do wszystkich sprawdzonych 100 rodzajów towarów objętych tym wymogiem.

Dotyczyło to następujących towarów:

1. Ace odtłuszczaczez środek czyszczący z wybielaczem 700 ml
2. Tesori d'Oriente Ayurveda płyn do płukania (3 x 750 ml) 2250 ml
3. Tesori d'Oriente Bizancjum płyn do płukania (3 x 750 ml) 2250 ml
4. ACE płyn do czyszczenia WC 700 ml
5. ACE płyn do czyszczenia WC z wybielaczem 700 ml
6. ACE Gentile odplamiacz do delikatnych i kolorów Białe Piżmo 2 l
7. ACE Gentile odplamiacz do delikatnych i kolorów 2 l
8. ACE sgrassatore odtłuszczacze odplamiacz Fresco 500 ml
9. AMUCHINA dezynfekujący odtłuszczacze 750 ml
10. AMUCHINA dezynfekujący odtłuszczacze Sgrassatore 750 ml
11. AMUCHINA dezynfekujący zmiękczacze do prania 900 ml
12. AMUCHINA odkamieniacze dezynfekujący do łazienki 750 ml
13. Amuchina odkażający płyn do podłóg Aloes 1500 ml
14. Amuchina odkażający płyn do podłóg bez spłukiwania Alpejska świeżość 1500 ml
15. AVA włoski żel do prania Tropikalna Świeżość 1300 ml
16. AVA włoski żel do prania Wiosenna świeżość 1300 ml
17. AVA włoskie mydło do prania 500 g
18. BioForm Plus dezynfekujący detergent do domu i prania 5000 ml
19. BREF do mycia podłóg marmurowych i parkietów 1250 ml
20. BREF kwiatowy płyn do mycia podłóg 1250 ml
21. Winni's hipoalergiczyzny płyn do płukania Białe Piżmo 1470 ml
22. VIM CLOREX proszek usuwa brud, zarazki i bakterie 625 ml
23. BREF Pro Nature płyn do mycia łazienki 750 ml
24. BREF Sgrassatore spray do mycia powierzchni 750 ml

25. BREF uniwersalny płyn do mycia podłóg 1250 ml
26. BREF uniwersalny spray do mycia powierzchni 750 ml
27. ChanreClair saszetki zapachowe Białe Piżmo 3 szt.
28. ChanreClair saszetki zapachowe Sól Morska & Kwiat Lotosu 3 szt.
29. Chante Clair Bebe Vert hipoalergiczny płyn do płukania 900 ml
30. Chante Clair Bebe Vert płyn do prania dla dzieci 1018 ml
31. Chante Clair dezynfekujący proszek do prania 5500 g
32. Chante Clair ekologiczny odtłuszczacz Imbir Pomarańcza 625 g
33. Chante Clair Marsylia mydło do prania 1250 ml
34. Chante Clair mydło marsylskie w kostce 250 g
35. Chante Clair mydło Zielona Herbata w kostce 300 g
36. Chante Clair odkamieniacz OCET nablyszczający 625 ml
37. Chante Clair odtłuszczacz dezynfekujący 625 ml
38. Chante Clair odtłuszczacz do podłóg Marsylia 750 ml
39. Chante Clair perfumy do prania Białe Piżmo 220 ml
40. Chante Clair perfumy do prania Kwiat Pomarańczy i Narcyz 220 ml
41. Chante Clair perfumy do prania Sól Morska i Kwiat Lotosu 220 ml
42. Winni's hipoalergiczny płyn do płukania Argan i Patchouli 1470 ml
43. Viakal Kwiatowy odkamieniacz w płynie 500 ml
44. Viakal Blu spray odkamieniacz, rdza blue professional 750 ml
45. VETRIL płyn do mycia szyb Igeniazante 750 ml
46. Chante Clair płyn do płukania Białe Piżmo 1560 ml
47. Tesori d'Oriente Thalasso płyn do płukania antybakteryjny 750 ml
48. Chante Clair płyn do podłóg Białe Piżmo 750 ml
49. Chante Clair płyn do prania dezynfekujący 1650 ml
50. Tesori d'Oriente Olej Tsubaki płyn do płukania 750 ml
51. Chante Clair płyn do prania ubrań kolorowych 900 ml
52. Chante Clair płyn do prania ubrań sportowych 900 ml
53. Tesori d'Oriente Hammam perfumy do prania 250 ml
54. Chante Clair uniwersalny dezynfekujący spray 625 ml
55. Tesori d'Oriente Hammam odświeżacz spray 250 ml
56. Tesori d'Oriente Bizancjum płyn do płukania 750 ml
57. Chante Clair Vert Ekologiczne kapsułki do prania z sodą 20 szt.
58. Chante Clair Vert Eucalipto Ekologiczne kapsułki do prania 20 szt.

59. Chante Clair VETRI ekologiczny detergent do szyb 625 ml
60. ChanteClair Płyn do prania wełny i kaszmiru 900 ml
61. ChanteClair Białe Piżmo mydło do prania 1250 ml
62. ChanteClair Marsylia koncentrat do mycia naczyń 500 ml
63. ChanteClair odplamiacz ubrania białe i kolorowe 375 ml
64. ChanteClair płyn do prania Białe Piżmo 1500 ml
65. ChanteClair Sgrassatore Cytryna odłuszczac 5 l
66. CIF CREMA kremowe mleczko do czyszczenia 500 ml
67. Cif żel z wybielaczem 750 ml
68. Coccolatevi perfumy do prania Argan 250 ml
69. Amuchina odkażający płyn do podłóg bez spłukiwania Cytryna 1500 ml
70. Coccolatevi perfumy do prania dezynfekujące 250 ml
71. Coccolatevi perfumy do prania Japoński Kwiat 250 ml
72. Coccolatevi perfumy do prania Wiosenna Świeżość dezynfekujące 250 ml
73. Coccolino koncentrat do płukania Drzewo Sandałowe 650 ml
74. Coccolino koncentrat płukania Uczucie Jedwabiu 750 ml
75. Coccolino płyn do płukania Uczucie Jedwabiu 3 l
76. Coccolino saszetki zapachowe Kwiaty Tiare 3 szt.
77. Coccolino saszetki zapachowe PRIMAVERA 3 szt.
78. Svelto - koncentrat do mycia naczyń Cytryna 450 ml
79. DASH aktywizujące mydło do prania Bicarbonato 935 ml
80. DASH aktywizujące mydło do prania Lawenda 935 ml
81. DASH aktywizujące mydło do prania Lawenda 3080 ml
82. DASH aktywizujące mydło do prania Wiosenny 935 ml
83. DASH kapsułki do prania Lawenda 15 szt.
84. DASH kapsułki do prania ochrona koloru 25 szt.
85. DASH kapsułki do prania ochrona koloru 15 szt.
86. DASH kapsułki ubrań sportowych kapsułki 22 szt.
87. DASH lawendowe kapsułki do prania 25 szt.
88. Svelto Expert koncentrat do mycia naczyń antybakteryjny 450 ml
89. DASH proszek do prania ubrań POWER 5,4 kg
90. Dash Simply Lawenda - uniwersalny płyn do prania 1210 ml
91. DUAL płyn do płukania Flaming 5000 ml
92. Dual Power ekologiczny nablyszczacz do zmywarki 300 ml

93. Dual Power ekologiczny płyn do szyb 750 ml
94. Dual Power ekologiczny żel do zmywarki 660 ml
95. DUAL Power koncentrat do mycia naczyń z aktywnym węglem 600 ml
96. Dual Power nablyszczacz do zmywarki 300 ml
97. Emulsio Cura Legno Krem ochronny do drewna 250 ml
98. Emulsio Mangia Polvere spray do usuwania kurzu 300 ml
99. Emulsio Mangia Polvere spray do usuwania kurzu Wanilia i Biała Herbata 300 ml
100. Winni's hipoalergiczny płyn do prania Aleppo i Werbena 1250 ml

Stwierdzony w toku kontroli stan faktyczny polegający na braku uwidocznienia cen jednostkowych towarów pakowanych stanowił naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w związku z naruszeniem § 3 ust. 2 i § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Jednocześnie ustalono, że przy wszystkich sprawdzonych ww. 100 rodzajach towarów, w treści strony internetowej zawierającej ich ofertę uwidocznione były ich ceny.

W związku ze stwierdzonymi, wyżej opisanymi nieprawidłowościami do przedsiębiorcy skierowano wystąpienie pokontrolne z wnioskiem o usunięcie stwierdzonych uchybień.

W odpowiedzi na wystąpienie przedsiębiorca pismem z dnia 20 lipca 2022 r. poinformował organ kontroli, iż stwierdzone uchybienia są w trakcie usuwania i w przeciągu tygodnia zostaną usunięte.

Ustalenia kontroli stanowiły podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu nieprzestrzegania wymogu uwidaczniania cen jednostkowych oferowanych towarów, o czym pismem z dnia 14 października 2022 r. Zachodniopomorski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę. W zawiadomieniu tym organ pierwszej instancji pouczył stronę o przysługującym jej prawie wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a także żądał udzielenia informacji o wielkości obrotów i przychodu osiągniętych przez przedsiębiorcę w ostatnim roku rozliczeniowym.

Strona nie skorzystała ze swojego uprawnienia do wypowiedzenia się w sprawie. Udzieliła natomiast drogą elektroniczną żądanej informacji o obrotach i przychodzie.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją SPO nr 115/2022 (nr akt sprawy: ZK.8361.153.2022), Zachodniopomorski WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 3 200 zł (słownie: trzy tysiące dwieście złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu naruszenia obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych towarów.

Pismem z 28 listopada 2022 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji wnosząc o jej uchylenie w całości i wydanie decyzji odstępującej od wymierzenia kary administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu strony.

Strona wskazała, że zgodnie z art. 189f § 1 pkt. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 z późn. zm.), zwanego dalej „Kpa”, organ administracji publicznej, w drodze decyzji odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeśli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. W opinii strony przyjęcie przez organ pierwszej instancji kryterium oceny wskazujące na bardzo poważne naruszenia art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach jest niezrozumiałe, bowiem w treści uzasadnienia napisano, że w toku kontroli stwierdzono jedynie „nieprawidłowości” lub „uchybień”, co przesądza o znikomym charakterze naruszenia prawa. Zdaniem strony posiłkowanie się ilością produktów, dla których nie uwidoczniło cen jednostkowych, nie jest prawidłowym wskaźnikiem oceny, na podstawie którego można uzasadnić bardzo poważne naruszenie.

Strona stwierdziła też, że od samego początku podjęła działania zmierzające do wyeliminowania „nieprawidłowości” i działania te na stałe zostaną wdrożone. Jednocześnie strona dodała, że od początku prowadzonej działalności, nigdy nie miała miejsca sytuacja, w której konsument czułby się w jakikolwiek sposób pozbawiony swoich praw albo byłby wprowadzony w błąd dokonując ostatecznego zakupu. Strona podniosła również, że zapewnienie wysokiego poziomu obsługi klientów oraz zapewnienie poziomu ochrony praw konsumentów od początku działalności było dla niej najwyższym wyznacznikiem prowadzonej działalności. Jednocześnie strona poinformowała, że przeprowadzona kontrola skutecznie wywiązała się ze stawianego przed nią celu oraz funkcji dyscyplinującej, jak też prewencyjnej i odstraszałej. Na zakończenie strona podkreśliła, że w obecnej sytuacji społeczno-gospodarczej w najbliższych latach trudno będzie prowadzić działalność gospodarczą. Strona stwierdziła też, że stosowanie automatyzmu kary finansowej bez uwzględnienia wszystkich aspektów i warunków a także wielkości naruszeń nie poprawi sytuacji tzw. mikro przedsiębiorcy jakim ona jest.

Pismem z 20 grudnia 2022 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest

organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Prezes UOKiK zwraca uwagę, że 1 stycznia 2023 r. weszła w życie ustawa z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2022 r. poz. 2581), dalej jako: „ustawa o zmianie ustawy o prawach konsumenta”, wprowadzająca m. in. zmiany do ustawy o informowaniu o cenach. Zgodnie z art. 10 ustawy o zmianie ustawy o prawach konsumenta, do postępowań w sprawie nałożenia kar, o których mowa w art. 6 ustawy zmienianej w art. 6, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. Tym samym do niniejszego postępowania stosuje się dotychczasowe przepisy ustawy o informowaniu o cenach.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Według § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20.000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w sklepie internetowym należącym do strony ujawniono, że przedsiębiorca nie uwidoczniał cen jednostkowych dla wszystkich sprawdzonych 100 towarów objętych tym wymogiem. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Zachodniopomorski WIIH nałożył w drodze decyzji karę pieniężną w wysokości 3 200 zł (słownie: trzy tysiące dwieście złotych) na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który nie dopełnił powyższego obowiązku.

W swoim odwołaniu strona nie sformułowała zarzutów ani zastrzeżeń co do ustaleń poczynionych w toku postępowania, co do stanu faktycznego, jaki miał miejsce w sprawie oraz co do dokonanej kwalifikacji prawnej. Zakwestionowała natomiast ocenę organu pierwszej instancji w zakresie stopnia naruszenia prawa. Zachodniopomorski WIIH uznał bowiem, że stopień ten jest bardzo poważny gdyż zakwestionowano 100% badanych towarów. Zdaniem strony zaś stopień naruszenia był znikomy i nie powinien odnosić się wyłącznie do liczby zakwestionowanych towarów.

Odnosząc się do oceny strony w zakresie stopnia naruszenia prawa oraz argumentów w tym zakresie przedstawionych przez stronę, stwierdzić należy że użycie w treści decyzji określeń „nieprawidłowości” czy „uchybień” w żaden sposób nie wskazuje, ani tym bardziej nie przesądza o znikomym stopniu naruszenia prawa przez stronę. Ocena tego stopnia dokonana przez organ pierwszej instancji nie przejawia się bowiem w użyciu konkretnych określeń oznaczających stwierdzony stan naruszający obowiązujące przepisy prawne, lecz polega na odniesieniu stwierdzonego czynu popełnionego przez stronę do słusznych interesów i praw konsumentów i ocenie ich naruszenia popełnionym czynem, wskazanie i ocenę następstw tego naruszenia, a także rozmiar (wielkość) stwierdzonego naruszenia prawa, rozumianego w niniejszej sprawie jako ilość towarów bez uwidocznionej ceny jednostkowej.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że wbrew twierdzeniom strony ilość zakwestionowanych towarów jest istotnym kryterium oceny stopnia naruszenia prawa. Inaczej bowiem należy ocenić ten stopień w przypadku braku wymaganych cen jednostkowych dla wszystkich towarów objętych sprawdzeniem, co przekłada się na całkowite naruszenie interesów i na szerokie oddziaływanie skutków naruszenia prawa na konsumentów w tym zakresie, a inaczej gdy brak jest niewielkiej ilości takich cen. Stąd oceniając stopień naruszenia obowiązków przedsiębiorcy w niniejszej sprawie Zachodniopomorski WIIH słusznie ocenił jako bardzo poważny, gdyż brak cen jednostkowych przy wszystkich skontrolowanych towarach nie może być uznany za znikome naruszenie prawa. Z kolei podjęcie przez stronę czynności zmierzających do usunięcia nieprawidłowości zostało uwzględnione w ocenie niniejszej sprawy.

Prezes UOKiK wskazuje, że informowanie o cenach i cenach jednostkowych produktów jest ustawowym obowiązkiem strony niezależnie od sposobu sprzedaży produktów (sklep

internetowy czy stacjonarny). Przepis art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach stanowi bowiem, że w miejscu sprzedaży detalicznej uwidacznia się cenę i cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Konieczność informowania o cenie jednostkowej to przede wszystkim zabezpieczenie interesów konsumentów, którzy mogą porównać ceny takich samych lub podobnych produktów w miejscu sprzedaży, ale także mogą faktycznie przekonać się czy podana cena jednostkowa (za litr, kilogram) w ich ocenie jest niska czy wysoka.

Z obowiązku podawania ceny jednostkowej zwolnione są wyłącznie produkty wskazane wprost w § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen i nie ma wśród nich zakwestionowanych produktów chemii gospodarczej. Rolą ceny jednostkowej jest umożliwienie konsumentom porównanie cen produktów podobnych bez konieczności przeprowadzania skomplikowanych obliczeń matematycznych, a tym samym dokonania świadomego wyboru. Dlatego też oprócz ceny (za produkt) w miejscu sprzedaży musi się również być podana cena jednostkowa, a więc przeliczenie na odpowiednią jednostkę miary (litr, kilogram).

Organ drugiej instancji przypomina, że przepisy ustawy o cenach są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy świadczącego usługi lub dokonującego sprzedaży detalicznej towarów. Ponadto trzeba zauważyć, że to podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązującego prawa i jego przestrzegania szczególnie, że strona prowadzi działalność gospodarczą od 2012 r. (CEIDG – 18.04.2012 r.), tj. od 10 lat, a obowiązek uwidaczniania cen produktów funkcjonuje od 2001 r., co jest wystarczająco długim okresem na zapoznanie się z obowiązującymi przepisami i należyte ich przestrzeganie. Strona była odpowiedzialna za przekazanie konsumentom informacji o cenach jednostkowych wszystkich oferowanych produktów i obowiązkom tym uchybiła. Podkreślenia wymaga również, że kontrole cen dokonywane są wyłącznie po zawiadomieniu o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Strona została poinformowana o zamiarze przeprowadzenia kontroli pismem z 10 maja 2022 r. Kontrolę zaś wszczęto 25 maja 2022 r., a więc strona miała wystarczająco dużo czasu aby przygotować się do kontroli i uzupełnić brakujące ceny jednostkowe przy oferowanych towarach.

Mając na uwadze powyższe rozważania, nie ulega wątpliwości, iż w przedmiotowej sprawie strona uchybiła swoim obowiązkom i nie przekazała konsumentom informacji o cenach jednostkowych zakwestionowanych produktów.

W niniejszej sprawie Zachodniopomorski WIIH prawidłowo ocenił okoliczności obiektywne, takie jak sam fakt naruszenia prawa, wagę i rozmiar tego naruszenia oraz jego wpływ na prawa i interesy konsumentów oraz ich położenie na rynku w związku z tym naruszeniem.

W kwestii tego, czym kieruje się strona względem konsumentów w swojej działalności i co jest w tym zakresie dla strony wyznacznikiem tej działalności, a na co wskazuje w treści odwołania – co skądinąd słuszne i pożądane w tego rodzaju działalności gospodarczej, nie ma

znaczenia dla oceny niniejszej sprawy. Ponadto należy stwierdzić, że w praktyce nie zapobiegło to naruszeniu prawa przez stronę. Zatem argumenty te zawarte przez stronę w odwołaniu, jakkolwiek świadczące o uczciwości strony, nie stanowią kryteriów oceny wysokości kary, a nawet nie mogą być w tym zakresie brane przez organ pod uwagę przy ustalaniu jej wysokości. Natomiast funkcje, które strona wymieniła (dyscyplinująca, prewencyjna, odstrasżająca), a które spełnia wobec strony jej zdaniem kontrola organu, spełnić ma w rzeczywistości dopiero administracyjna kara pieniężna nałożona zgodnie z wskazanymi w decyzji zasadami na podmiot odpowiedzialny za naruszenie prawa.

Odpierając zaś zarzut stosowania przez organ pierwszej instancji automatyzmu kary finansowej podniesiony w odwołaniu, Prezes UOKiK stwierdził, że stosowanie automatyzmu nie miało miejsca w niniejszej sprawie. Analiza akt sprawy wskazuje, karę wymierzono po przeprowadzeniu właściwego postępowania administracyjnego zgodnie z warunkami jej nałożenia, dokonując wymaganej, indywidualnej oceny okoliczności tej sprawy i kierując się przy tej ocenie właściwymi przesłankami. Wymierzając w przedmiotowej sprawie karę w wysokości 3 200 zł organ pierwszej instancji dokonał stosownego uznania co do jej wysokości, uwzględniając i realizując swoje obowiązki w tym zakresie wynikające z przepisów prawa. Jednocześnie uznając do dokonaniu właściwej oceny, że waga naruszenia przez stronę nie może zostać uznana za znikomą, w sprawie Zachodniopomorski WIIH nie odstąpił od nałożenia na stronę administracyjnej kary pieniężnej na zasadzie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, organ drugiej instancji również nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W ocenie Prezesa UOKiK, nie można mówić w tym przypadku o znikomej wadze naruszenia, strona bowiem w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości nie uwidoczniała cen jednostkowych przy wszystkich skontrolowanych towarach (100%), naruszając tym samym bardzo poważnie ustawowy obowiązek wynikający z ustawy o informowaniu o cenach. Okoliczności wskazanego naruszenia prawa nie budzą wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej.

Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia. Strona bowiem, jak zobowiązała się do uwidocznienia cen jednostkowych.

Niezależnie jednak od usunięcia nieprawidłowości, mając na uwadze charakter oraz zakres tych nieprawidłowości należy uznać, że waga naruszenia prawa jest w tym przypadku bardzo poważna. Aby mówić o spełnieniu tej przesłanki muszą wystąpić jej obydwa elementy łącznie, tj. naruszenie jest znikome a strona zaprzestała jego naruszenia. W tym przypadku wystąpiła tylko druga z nich. Zatem, mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK nie znajduje podstaw dla zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1, gdyż na stronę nie została wcześniej nałożona administracyjna kara pieniężna w związku z naruszeniem przepisów

ustawy o informowaniu o cenach. Tym samym wymagane prawem przesłanki nie zostały spełnione i nie występują podstawy do odstąpienia od nałożenia kary.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, bowiem strona w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości umieściła cen jednostkowych przy wszystkich skontrolowanych towarach.

Kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Kara nałożona na podmiot musi spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni również celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

W takim stanie rzeczy, odwołanie przedsiębiorcy wraz z zawartym w nim wnioskiem nie zasługuje na uwzględnienie.

Prezes UOKiK podkreśla, że art. 6 ustawy o informowaniu o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 tej ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ww. ustawy, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej

wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane. Ustęp 3 tego artykułu stanowi natomiast iż, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość obrotów i przychodu.

Ustalając wysokość kary organ pierwszej instancji prawidłowo uwzględnił kryteria określone w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach. Tym samym Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do odstąpienia od kary nałożonej przez Zachodniopomorskiego WIIH.

Zdaniem organu drugiej instancji w przedmiotowej sprawie okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary administracyjnej.

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;

